

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116212404
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5116212404.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom s miestom výkonu činnosti Na Vršku 12, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: L. D., U.. XX.XX.XXXX, R. D. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. O. E., o zaplatenie 819,- eur s prísl. a zmluvnými pokutami takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 591,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 591,- eur od 12.6.2016 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Návrh o zaplatenie sumy 228,- eur spolu s úrokmi z omeškania:
- vo výške 5,25 % ročne zo sumy 819,- eur od 30.11.2013 do 11.6.2016,
- vo výške 5 % ročne zo sumy 228,- eur od 12.6.2016 do zaplatenia a
- vo výške 0,25 % zo sumy 819,- eur od 12.6.2016 do zaplatenia,
zamieta.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 21,72 eur titulom pomernej časti súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 1.3.2016 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 10.5.2016 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 819,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 819,- eur od 30.11.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Návrh na začatie konania skutkovo navrhovateľ odôvodnil tým, že dňa 18.6.2013 bola medzi ním a odporcom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na čiastku 600,- eur za odplatu vo výške 228,- eur. Zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku vo výške 828,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,- eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 81,90 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil odporca podpisom zmluvy. Odporca celkovo do dňa podania návrhu uhradil sumu 9,- eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 3,- eur bola uhradená dňa 20.6.2014. V súlade s čl. II. zmluvy bol odporca povinný hradiť v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10 deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti

predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 11.9.2013 upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 11.12.2013 oznámil odporcovi, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a poplatku za správu úveru) sa stal splatným ku dňu 29.11.2013. Po zosplatnení záväzku bola uhradená suma vo výške 3,- eur. Ku dňu vypracovania návrhu tak činí dlžná čiastka sumu 819,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplátou v celkovej sume 828,- eur a čiastkou vo výške 9,- eur, ktorá bola uhradená odporcom (828,- eur - 9,- eur = 819,- eur).

3. Navrhovateľ k návrhu pripojil fotokópie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.6.2013, Obchodných podmienok, predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 11.9.2013 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 12.9.2013, oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 11.12.2013 spolu s hromadným poštovým podacím hárkom zo dňa 13.12.2013.

4. Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol riadne doručený dňa 10.6.2016 (doručenka na č. I. 17 spisu), písomne nevyjadril.

5.

6. Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

7. Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

8. Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

9. Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 30.6.2016, pričom miesto čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 22.6.2016.

10. Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

11. Navrhovateľ ako veriteľ prostredníctvom obchodného zástupcu a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 18.6.2013 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (na č. I. 4 spisu). Na základe uvedenej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi peňažnú sumu vo výške 600,- eur. Tento úver mal byť poskytnutý bezúčelovo za odmenu vo výške 18 % z istiny a úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a za odmenu vo výške 5 % z istiny a úrok vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov (ďalej len odplata, ktorý zahŕňa ako odmenu, tak dohodnutý úrok). Odporca svojím podpisom na zmluve potvrdil prevzatie uvedenej peňažnej sumy, na základe čoho mal súd za preukázané, že odporca prevzal v deň uzavretia zmluvy, t. j. dňa 18.6.2013 uvedenú peňažnú čiastku (čl. I. zmluvy). Odporca sa v zmluve zaviazal, že navrhovateľovi splatí istinu vo výške 600,- eur a odplatu vo výške 228,- eur, celkom tak sumu 828,- eur v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,- eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 81,90 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ďalej sa účastníci dohodli, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Zároveň bol v zmluve uvedený doporučený termín úhrady 10. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. bola ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru 13 mesiacov uvedená vo výške 48,52 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov nebola uvedená. (čl. II. zmluvy).

12. V čl. 1 Obchodných podmienok (na č. I. 3 rub spisu), ktorými sa mal riadiť zmluvný vzťah účastníkov a s ktorými bol odporca uzrozmeneý, čo mal potvrdiť svojím podpisom, bolo ustanovené, že RPMN činí pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70 % a pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19 %.

13. V čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru.

14. Súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie navrhovateľa, že odporcovia doposiaľ na daný záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi uhradili sumu vo výške 9,- eur, pričom posledná úhrada vo výške 3,- eur bola vykonaná dňa 20.6.2014.

15. Listom zo dňa 11.9.2013 označeným ako „Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy“ (na č. I. 5 spisu) žiadal navrhovateľ odporcu o úhradu neuhradenej sumy 822,- eur do 5 dní od obdržania výzvy s upozornením, že inak si uplatní svoje právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči odporcovi uplatnené aj všetky dojednané zmluvné sankcie. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 6 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 12.9.2013 s uvedením adresy odporcu na doručenie Petzvalova 3374/4, Žilina. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

16. Listom zo dňa 11.12.2013 označeným ako „Oznámenie o zosplatnení záväzku“ (na č. I. 7 spisu) oznamoval navrhovateľ odporcovi, že záväzok vyplývajúci z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320131354 bol v súlade so zmluvnými podmienkami zosplatnený ku dňu 29.11.2013 z dôvodu omeškania odporcu s jeho splácaním. Ďalej uviedol, že istina, vrátane úroku a zmluvnej odmeny je zosplatnená v celkovej výške 822,- eur. V zmysle pripojeného hromadného poštového podacieho hárku (na č. I. 8 spisu) bol tento list podaný na odoslanie poštovému doručovateľovi dňa 13.12.2013 s uvedením adresy odporcu na doručenie Petzvalova 3374/4, Žilina. Súd však nemal preukázané, že uvedený list sa dostal do dispozičnej sféry odporcu.

17. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

18. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

19. Podľa ust. § 2 písm. b), d), g), h), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa ust. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo

služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadne poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

22. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>.

23. Podľa ust. § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Podľa ust. § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

27. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 379/2008 Z. z. účinnom od 01.11.2008, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku

32. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Podľa ust. § 511 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

35. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

36. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa ust. § 559 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, splnením dlh zanikne.

38. Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

39. Podľa ust. § 657 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

40. Podľa ust. § 658 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

41. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692),

zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

43. Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

44. Zmluva o úvere podľa ust. § 497 ObZ je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) ObZ v znení účinnom od 1.2.2013 absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, to znamená, že sa vždy spravuje ObZ bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov (podnikateľ alebo iná osoba). Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou, lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. ObZ v základnom ust. 497 vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva (§ 269 ods. 1). Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy.

45. Zmluva o pôžičke podľa ust. § 657 OZ má povahu reálneho kontraktu, teda vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky (pri peniazoch i bezhotovostným prevodom) dlžníkovi. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú: a) prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj spotrebovanie, b) druhovo určený predmet pôžičky, c) dočasnosť právneho vzťahu, d) povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu a e) obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splatnosť) nie je dohodnutá, dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka).

46. Z vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej uzavretej zmluvy zo dňa 18.6.2013. Aj s poukazom na to, že zo strany navrhovateľa išlo o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ a zo strany odporcu nešlo o obdržanie peňažných prostriedkov na výkon jeho zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi, súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah v zmysle príslušných ust. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a rovnako v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je zvláštnym zmluvným typom, spotrebiteľský úver môže byť dohodnutý v podobe rôznych typov zmlúv, napr. v zmluve o úvere podľa ust. § 497 ObZ, v zmluve o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, v kúpnej zmluve podľa ust. § 588 OZ a pod. Súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, o aký zmluvný typ v tomto prípade išlo. S poukazom na vyššie uvedené rozdielne pojmové znaky zmluvy o úvere a zmluvy o pôžičke, súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom má pojmové znaky zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 OZ, pričom ako reálny kontrakt vznikla samotným poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 600,- eur už pri samotnom podpise zmluvy. Z jej obsahu nepochybne vyplýva, že vôľa zmluvných strán priamo smerovala k prenechaniu predmetnej peňažnej sumy navrhovateľom ako veriteľom odporcovi ako dlžníkovi pri uzavretí zmluvy. Vôľou zmluvných strán nebolo dohodnúť záväzok veriteľa poskytnúť po uzavretí zmluvy ako konsenzuálneho kontraktu až na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky do sumy 600,- eur.

47. Navrhovateľ tak svoju povinnosť podľa ust. § 657 OZ splnil pri podpise zmluvy a prenechal odporcovi sumu 600,- eur s tým, že odporca sa mal zaviazat' vrátiť navrhovateľovi túto sumu zvýšenú o celkový poplatok za správu úveru vo výške 228,- eur, v ktorom mal byť zahrnutý jednak úrok podľa čl. I. zmluvy a jednak odplata podľa čl. I. zmluvy (v zmluve však nie je uvedené, v čom by mala spočívať táto odplata, resp. nie je uvedený jej kauzálny, t. j. ekonomický dôvod), a to všetko v 13-tich mesačných splátkach, a to prvých troch mesačných splátkach vo výške 3,- eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10-tich mesačných splátkach vo výške 81,90 eur so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzatvorení zmluvy, pričom každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia mala byť splatná na 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

48. Úrok v zmysle ust. § 658 ods. 1 OZ je odplatou za užívanie peňažnej istiny a plní sa v určitom percente za určité obdobie. Účastníci zmluvy si tak môžu dohodnúť úroky spôsobom, ktorý spĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, obvykle je to určitým percentom stanoveným za príslušnú dobu, môže byť však aj stanovením konkrétnej sumy. Dohoda o výške úrokov však nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi, inak by bola takáto dohoda neplatná podľa ust. § 39 OZ. V tomto smere súd poukazuje na platnú judikatúru, podľa ktorej je možné považovať za neprimeraný úrok taký, ktorý je dohodnutý vo výške podstatne presahujúcej úrokovú mieru obvyklú v dobe dojednávania úroku stanovenú zásadne s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

49. Zo znenia ust. § 657 a § 658 OZ nevyplýva, že by si zmluvné strany nemohli popri plnení dlžníka spočívajúcom vo vrátení sumy požičaných peňažných prostriedkov ako aj zaplatení úroku, dohodnúť aj ďalšie plnenie dlžníka, avšak súd má za to, že v dotknutom prípade navrhovateľ použil nekalú obchodnú praktiku, ktorou naoko poskytoval pôžičku s úrokom vo výške 20 % ročne, ak súd vychádzal, že predmetný spotrebiteľský úver mal byť splatený v 13 mesačných splátkach [tento by aj pri prenechaní peňažnej sumy 600,- eur odporcovi na celé obdobie 13 mesiacov, teda pri záväzku odporcu vrátiť navrhovateľovi sumu 600,- eur naraz po uplynutí doby 13 mesiacov, bol v kapitalizovanej výške 130,- eur; výpočet: $600,- \text{ eur} \times 20 \% \times (1 + 1/12, \text{ t.j. } 13 \text{ mesiacov}) = 130,- \text{ eur}$], avšak skutočná výška úroku bola týmto spôsobom omnoho vyššia. Táto však bola prekrytá vykonštruovaním odplaty za poskytnutie úveru (ktorého časťou podľa zmluvy bol aj úrok 20 %), ktorej výška a ani ekonomický dôvod, ako už bolo vyššie uvedené, nebol v zmluve vôbec ozrejmenej. Súd odhliadnuc od toho, že odporca nemal mať reálne peňažnú sumu 600,- eur prenechanú celú na obdobie 13 mesiacov (a už po 10 dňoch vlastne musel vrátiť jej časť a okrem toho posledná splátka mala byť splatná podľa zmluvne určenej splatnosti jednotlivých splátok už dňa 23.6.2014, teda za menej ako 13 mesiacov od prenechania sumy 600,- eur odporcovi), poukazuje na to, že výška odplaty v sume 228,- eur za poskytnutie peňažnej sumy 600,- eur odporcovi na celú dobu 13 mesiacov, by tvorila v ročnom vyjadrení 35,08 % poskytnutej sumy [výpočet: $228,- \text{ eur} / 13 \text{ mesiacov} = 17,5384 \text{ eur/mesiac}$; $17,5384 \text{ eur/mesiac} \times 12 \text{ mesiacov} / 600,- \text{ eur} = 0,3508$, t. j. 35,08 %]. Skutočná cena spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky tak bola percentuálne vyjadrená nie priamo v zmluve, ale len odkazom na Obchodné podmienky navrhovateľa, s ktorými mal byť odporca oboznámený (tieto sa nachádzajú na rube zmluvy a sú spolu s rozhodcovskou doložkou podpísané odporcom), a to vo forme ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) vo výške 67,70 % pri splatnosti úveru 13 mesiacov a 66,19 % pri splatnosti úveru na 7 mesiacov.

50. Súd tak poukazuje na to, že dotknutá zmluva uzavretá medzi účastníkmi neobsahovala náležitosti podľa cit. 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.12.2011. V zmluve sa nikde nenachádza údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ustanovenie zmluvy, ktoré stanovovalo termíny jednotlivých splátok odpočtom počtu dní od uzavretia zmluvy a počet splátok (rovnako v čl. 2 Obchodných podmienok bolo ustanovené, že konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle zmluvy o úvere rozumie uhradenie poslednej splátky veriteľovi, pričom doba trvania úveru je od uzavretia zmluvy o úvere do konečnej splatnosti úveru), nemožno považovať podľa názoru súdu za konformné so zmyslom a účelom sledovaným takto zakotvenou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ (v tomto prípade dlžník) musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Takýto údaj však účastníkmi zmluvy uzavretá zmluva neobsahovala. Súčasne treba poukázať na to, že v zmluve sú uvedené dve varianty podmienok poskytnutia predmetného spotrebiteľského úveru, a to možnosť pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Ako už bolo vyššie uvedené, pri stanovení splátok podľa čl. II. zmluvy však pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov malo dôjsť k splatnosti poslednej splátky dňa 23.6.2014 (13 splátok pri splatnosti: 1. splátky dňa 28.6.2013, 2. splátky dňa 28.7.2013, 3. splátky dňa 27.8.2013, 4. splátky dňa 26.9.2013, 5. splátky dňa 26.10.2013, 6. splátky dňa 25.11.2013, 7. splátky dňa 25.12.2013, 8. splátky dňa 24.1.2014, 9. splátky dňa 23.2.2014, 10. splátky dňa 25.3.2014, 11. splátky dňa 24.4.2014, 12. splátky dňa 24.5.2014 a 13. splátky dňa 23.6.2014), t. j. v čase 12 mesiacov a 5 dní po poskytnutí spotrebiteľského úveru odporcovi. Možno tak konštatovať, že navrhovateľ opätovne použil nekalú praktiku, na základe ktorej sa mal javiť spotrebiteľský úver ako poskytovaný na obdobie 13 mesiacov, v skutočnosti bol však poskytnutý na kratšie obdobie na 12 mesiacov a 5 dní. V tomto kontexte tak možno považovať túto časť zmluvy, teda jej časť ustanovujúcu dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere za neurčitú (§ 37 ods. 1 OZ). Nemožno tak potom ani vychádzať z toho, že v zmluve sa nachádzalo ustanovenie, ktoré v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovalo určenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom súd poukazuje na to, že sa v zmluve nikde nenachádza ani údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o výške a počte iných poplatkov, ktoré mal odporca navrhovateľovi zaplatiť. Výška celkovej odplaty, aj keď bola v zmluve uvedená v sume 228,- eur, však zahŕňala aj úrok z pôžičky, ktorý bol len percentuálne vyjadrený, teda nie je zrejmé v akej výške boli iné poplatky, ktoré boli v zmluve označené ako odplata. Keďže bol nepochybne odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 600,- eur, však v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, je zmluva aj napriek chýbajúcim podstatným náležitostiam platná, avšak rovnako v zmysle uvedeného ustanovenia sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

51. Súd tak vzhľadom na uvedené v ďalšom vychádzal z toho, že odporca bol povinný (iba) vrátiť požičanú sumu 600,- eur. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia

súdu sumu vyššiu ako 9,- (táto bola uhradená postupne, naposledy 20.6.2014), je naďalej povinný zaplatiť navrhovateľovi len sumu 591,- eur (z celkovo žalovanej sumy 819,- eur).

52. Pokiaľ sa týka splatnosti predmetnej pôžičky, súd poukazuje na už vyššie konštatovanú neurčitost' vyplývajúcu z toho, že úver mal byť poskytnutý na 13 mesiacov s tým, že splatnosť poslednej splátky mala nastať skôr, t. j. 23.6.2014 a súčasne s poukazom na to, že všetkých 13 splátok, ktoré boli dohodnuté, neboli dohodnuté v rovnakej výške (prvé tri v sume 3,- eur a ďalších 10 v sume 81,90 eur) v spojení s už deklarovanou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru [ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.], považoval za neplatnú aj dohodu účastníkov o splatnosti poskytnutej pôžičky (§ 37 ods. 1 OZ). Nie je totiž možné, ak povinnosťou odporcu bolo vrátiť len sumu 600,- eur (teda pôžičku bez úroku a odmeny), určiť v akých vlastne splátkach a s akou splatnosťou mal odporca zaplatiť túto sumu, ak nešlo o 13 rovnomerných splátok a navyše ak pôžička mala byť na jednej strane poskytnutá na 13 mesiacov a na druhej strane splatnosť dojednaných splátok mala nastať skôr za 12 mesiacov a 5 dní po jej poskytnutí (18.6.2013). Vzhľadom k tomu, že uvedenú časť zmluvy postihnutou touto neplatnosťou je možné oddeliť od jej ostatného obsahu podľa ust. § 41 OZ, táto neplatnosť tak nespôsobuje neplatnosť celej dotknutej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd tak vychádzal z toho, že odporca bol povinný pôžičku vrátiť na základe výzvy veriteľa (navrhovateľa) podľa ust. § 653 OZ. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ súdu nepreukázal doručenie jeho výziev zo dňa 11.9.2013 a zo dňa 11.12.2013 odporcovi, súd v zmysle ust. § 41 ods. 3 O.s.p. považoval za výzvu na vrátenie nesplateného zostatku pôžičky (jej istiny) až návrh na začatie konania, ktorý bol odporcovi doručený dňa 11.6.2016. Odporca bol tak povinný svoj dlh uhradiť podľa ust. § 563 OZ nasledujúceho dňa, t. j. dňa 12.6.2016. Keďže nevyšlo najavo, že by odporca zaplatil navrhovateľovi do rozhodnutia súdu sumu 591,- eur, dňom 12.6.2016 sa tak dostal odporca do omeškania s úhradou tohto peňažného záväzku.

53. Čo sa tak týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, súd mal za to, že navrhovateľovi vzniklo podľa ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013, t. j. vo výške 5 % ročne (k 12.6.2016 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.) zo sumy 591,- eur od 12.6.2016 do zaplatenia. V ostatnom uplatnenom rozsahu navrhovateľovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania nevzniklo.

54. S poukazom na uvedené dôvody súd návrhu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 591,- eur (zostatok nesplatennej istiny pôžičky) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 591,- eur od 12.6.2016 do zaplatenia a v ostatnej časti návrh zamietol, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

55. Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo

56. Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pričom navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal v konaní čistý úspech percentuálne vo výške 44,32 %, priznal náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatňovanie práva voči odporcovi v rozsahu 44,32 %.

58. Na základe vyššie uvedeného preto súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania titulom náhrady súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 49,- eur, a to v rozsahu 44,32 %, t. j. v sume 21,72 eur.

59. Pokiaľ sa týka navrhovateľom uplatneného nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, súd navrhovateľovi náhradu týchto trov nepriznal. Súd pri tomto rozhodnutí vychádzal zo znenia ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého má účastník v prípade úspechu právo na náhradu trov konania, avšak iba tých, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Súd mal za to, že navrhovateľ ním tvrdené trovy právneho zastúpenia nevynaložil účelne. Súd poukazuje na to, že zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.), že navrhovateľ sa v množstve návrhov na začatie konania podaných za posledné obdobie na Okresnom súde Žilina v zastúpení JUDr. Alanom Strelákom, advokátom domáha svojich nárokov vyplývajúcich zo skutkovo a právne zásadne totožného základu, pričom ide o návrhy na začatie konania formulárového charakteru, v ktorých sa dopĺňajú len jednotlivé individuálne údaje tej, ktorej veci (napr. len v jednom súdnom oddelení 6C ide o konania vedené pod spis. zn. 6C/98/2015, 6C/60/2015, 6C/404/2015 a ďalšie). V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6 M Cdo 9/2013 zo dňa 20.06.2014 trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. V danom prípade tak vzhľadom na konštatovanú typovosť a formulárovosť návrhu na začatie konania trovy navrhovateľa vzniknuté jeho zastupovaním JUDr. Alanom Strelákom, advokátom súd nepovažoval za účelne vynaložené trovy na

uplatnenie práva, ktorých náhradu pomernej časti v rozsahu 44,32 % má súd v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. priznať úspešnejšiemu účastníkovi, a preto súd navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).